

medicus practicus wordt gegeven wat betreft de verwijzing van een patiënt met een hernia nuclei pulposi, naar de specialist¹. In de eerste plaats worden de verschijnselen van de prolaps van de nucleus pulposus in het wervelkanaal, vrijwel uitsluitend veroorzaakt door compressie van ruggemergswortels of van het ruggemerg zelf, afhankelijk van de localisatie. De diagnose van deze specifiek neurologische aandoening, kan op grond van de definitie van het ziektebeeld uitsluitend door een geschoold neuroloog of neurochirurg worden gesteld, terwijl de behandeling in volledige samenwerking tussen deze beide specialisten dient te geschieden.

Verwijzing van de hernia nuclei pulposi naar de rheumatoloog is onjuist, omdat deze het neurologische onderzoek niet beheerst. Behandeling door de orthopaedische chirurg is verwerpelijk, omdat deze niet geverseerd is in de techniek van operaties op de inhoud van het wervelkanaal.

Literatuur: ¹Vraag 79 (1955) *N.T.v.G.* 99, 2669.

Amsterdam }
Utrecht } 19 september 1955

A. BIEMOND
W. G. SILLEVIS SMITT

Inderdaad komt de neurochirurg een belangrijke plaats toe onder de specialisten naar wie de huisarts een lijder aan hernia nuclei pulposi zou moeten verwijzen.

In ons antwoord zijn wij uitgegaan van het inzicht, dat de klachten en verschijnselen, die men bij een hernia nuclei pulposi vindt, niet specifiek voor deze aandoening zijn. Uiteengezet werd, dat ook andere aandoeningen, o.a. die welke tot het werkgebied van reumatoloog, orthopaed en andere specialisten behoren, een syndroom, analoog aan dat van de hernia nuclei pulposi kunnen veroorzaken.

Zolang derhalve de diagnose nog niet met zekerheid vaststaat, blijft het een betwistbare vraag, of een op nucleusprolaps verdachte patiënt in laatste instantie thuis hoort bij een neuroloog, neurochirurg, orthopaed of reumatoloog.

Bij de opmerking van BIEMOND en SILLEVIS SMITT dat behandeling door een orthopaed verwerpelijk is, omdat deze niet geverseerd zou zijn in de techniek van operatie en de inhoud van het wervelkanaal, willen wij aantekenen, dat het aantal lijdens aan hernia nuclei pulposi, die van een conservatieve orthopaedische therapie, op juiste indicatie voorgeschreven, groot voordeel hebben ondervonden, ongetwijfeld niet gering is.

Naar onze mening zou het ideaal zijn, indien bij een vaststaande diagnose een innige samenwerking in team-verband mogelijk zou zijn tussen de neuroloog, neuro-chirurg en orthopaed met het oog op de in te stellen therapie.

REDACTIE

TRICHOMONAS VAGINALIS¹

Met het antwoord van de Redactie op de vraag over *Trichomonas vaginalis*¹ kan ik het niet eens zijn. In gevallen van hardnekkige fluor albus en van pruritus vaginae kan de parasiet dikwijls in de vagina worden gevonden. De klachten van de patiënte verdwijnen, als ook de parasiet verdwijnt. Derhalve heeft bestrijding ervan wél zin. Voor de behandeling zijn vele methoden aangegeven. Zelf ben ik tevreden over de vaginale toepassing van Devegan, Vagipurine of Trikolpon.

Literatuur: ¹*N.T.v.G.* (1955) 99, 2314.

Utrecht, 20 augustus 1955

W. P. PLATE

Naar aanleiding van het ingezonden stuk van prof. PLATE hebben wij overleg gepleegd met onze adviseur, uit wiens antwoord wij het volgende overnemen:

Er heerst groot verschil van mening over de pathogeniteit van *Trichomonas vaginalis*. Dat de klachten van de patiënten dikwijls samen met de *Trichomonas* verdwijnen bewijst geenszins dat de laatste de fluor en pruritus heeft veroorzaakt. Door het onderzoek van VAN LÏDTH DE JEUDE is het o.i. wel zeer waarschijnlijk gemaakt dat *Trichomonas* geen invloed heeft op de eigenschappen en de samenstelling van de vagina-afscheiding, en geen oorzaak is van de abnormale afscheiding, maar bij het bestaan van fluor, goede groeivoorwaarden vindt. Een gelijktijdig verdwijnen van de abnormale afscheiding en de *Trichomonas* kan hierdoor worden verklaard.

Tegenover de gevallen waarin een verdwijnen van de *Trichomonas* samen gaat met het ophouden van de fluor kan men ook andere plaatsen: men vindt soms *Trichomonas* zonder dat er afwijkingen zijn; er zijn patiënten die hun klachten houden, terwijl de *Trichomonas* verdwijnt, en ook bij wie de klachten verdwijnen ondanks het aanwezig blijven van de *Trichomonas*.

Amsterdam, 3 oktober 1955

REDACTIE